

Gerinant neįgaliųjų užimtumo galimybes, siūlome Užimtumo įstatyme grįžti prie iki 2017-07-01 galiojusios tvarkos, ir išsaugoti šiuo metu Socialinių įmonių įstatyme nustatytą reglamentavimą, kad neįgaliesiems, kurių darbingumas neviršija 40 proc. arba nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis, subsidijos darbo užmokesčiui skiriamos neterminuotai.

Dėl to keistinas Užimtumo įstatymo 42 str.

šio įstatymo 1 d. 1 ir 2 p. išdėstyti taip:

"1) šio įstatymo 25 straipsnio 3–13 punktuose nurodytiems bedarbiams padėti įsitvirtinti darbo rinkoje;

2) šio įstatymo 25 straipsnio 1 ir 2 punktuose nurodytiems bedarbiams ir šio įstatymo 25 straipsnio 14, 16, 17 ir 18 punktuose nurodytiems asmenims sudaryti specialias sąlygas išlikti darbo rinkoje".

3 d. 2 ir 3 p. siūlome išdėstyti taip:

"2) iki 24 mėnesių šio įstatymo 41 straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju, kai darbo sutartis sudaroma su asmenimis, nurodytais šio įstatymo 25 straipsnio 10 punkte. Į nurodytą subsidijos mokėjimo terminą neįskaičiuojamas laikotarpis, kai subsidija darbo užmokesčiui buvo mokama šio įstatymo 41 straipsnio 2¹ dalyje nustatytu atveju;

3) neterminuotai per visą darbo laikotarpį, kai šio įstatymo 41 straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 1 ir 2 punktuose arba yra sudaryta darbo sutartis su asmenimis nurodytais šio įstatymo 25 straipsnio 16 ir 17 punktuose, arba, kai subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimo laikotarpiu pasikeitė asmens darbingumo arba neįgalumo lygis – jam nustatytas iki 40 procentų darbingumo lygis arba sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis;“.

Remiantis tuo, kad 25 straipsnio 1 punkte nurodyti asmenys yra labiausiai pažeidžiamų asmenų grupė ir atsižvelgiant į didėjančią infliaciją bei dėl susiklosčiusios ekonominės padėties pasaulyje spartų kainų kilimą, siūlome šiems asmenims pakelti subsidiją darbo užmokesčiui nuo 75 iki 80 procentų siekiant bent iš dalies amortizuoti perkamosios galios sumažėjimą dėl aukščiau išvardintų priežasčių, bei atsižvelgiant į tai, jog šiems asmenims dėl fizinių ypatybių ir galiojančių teisės aktų praktiškai neįmanoma užsitikrinti papildomas pajamas, kurios padėtų išlaikyti gyvenimo kokybę tame pačiame lygyje.

Siūlome neriboti neįgaliesiems darbuotojams kompleksškai taikomų aktyvios darbo rinkos politikos priemonių finansavimo sumos, todėl Iš įstatymo 35 str. 3 d. išbraukti žodžius:

"Asmeniui kompleksškai taikomų aktyvios darbo rinkos politikos priemonių finansavimo suma pradedama skaičiuoti nuo pirmos jų taikymo dienos per trijų metų laikotarpį, ji negali viršyti 31 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio sumos. Jeigu aktyvios darbo rinkos politikos priemonės asmeniui taikoma neterminuotai, jos finansavimo suma neįskaičiuojama į kompleksškai taikomų aktyvios darbo rinkos politikos priemonių finansavimo sumą."

43 str. 4 d. siūlome diferencijuoti Subsidijos darbo asistento išlaidoms dydį priklausomai nuo negalios sunkumo, t. y. neįgaliojo darbingumo lygio ar neįgalumo lygio.

44 str. 1 d. 1 p. išdėstyti taip:

"1) darbo vietų steigimo ar jų pritaikymo subsidijavimas;"

ir atitinkamai pakeisti kitas 44 ir 45 str. nuostatas, kad parama būtų teikiama ne tik darbo vietų pritaikymo, bet ir jų steigimo subsidijavimui.